

Пето. Всеки един от екземплярите на *емпиричното* множество $\Gamma^{(1.1)}$ поставям в съответствие с числото 1 и конструктивизирам $\Gamma^{(1.1)}$ в **S**:

$$A^{(1.1)} = \{a_1^{(1.1)}(1), a_2^{(1.1)}(1), a_3^{(1.1)}(1), a_4^{(1.1)}(1)\}, n(A^{(1.1)}) = 1 + 1 + 1 + 1 = 4.$$

N^a. Числото 1, заключено в малките скоби след всеки елемент на $A^{(1.1)}$, е степента на принадлежност на елемента към $A^{(1.1)}$.

N^b. $A^{(1.1)}$ е илюстрация на класическо **S**.

N^c. $Q_c(G^{(1)})$ попада под обема на понятието "величина на $QT(A)$ ", а $A^{(1.1)}$ - под обема на понятието на **ST**, означено с *дискретно S*.

N^d. $A^{(1.1)}$ *не съдържа* никаква физическа мерна единица за вместимост. $A^{(1.1)}$ е *абстрактен* обект.

N^e. Четирите елемента на $A^{(1.1)}$ *не са* екземплярите на емпиричното $\Gamma^{(1.1)}$. Екземплярите на $\Gamma^{(1.1)}$ могат да се изпият, а елементите на $A^{(1.1)}$ могат да се изпият толкова, колкото могат да се изядат четири нарисувани ябълки. $A^{(1.1)}$, казано на езика на художника, е рисунка на $\Gamma^{(1.1)}$, нарисувана с понятието **S**, а казано на езика на теорията на моделирането - модел на $\Gamma^{(1.1)}$.

N^f. Кардиналното число на $A^{(1.1)}$, т.е. $n(A^{(1.1)}) = 4$, *не е* резултат на аритметично събиране на екземплярите на $\Gamma^{(1.1)}$. Аритметичната операция събиране е *неприложима* за емпирични обекти. $n(A^{(1.1)}) = 4$ не е и резултат на аритметично събиране на елементите на $A^{(1.1)}$ - елементите на $A^{(1.1)}$ не са числа. Кардиналното число на $A^{(1.1)}$ е резултат на събиране на степените на принадлежност на елементите на $A^{(1.1)}$. Числото $n(A^{(1.1)}) = 4$ не е число-то 4 изобщо, а *конкретно* 4. $n(A^{(1.1)}) = 4$ е изображение на $Q_c(G^{(1)})$ във вид на число.

Сега вземам чашата **Ъ** и установявам, че $Q_c(G^{(1)})$ заема вместимостта на две **Ъ**. Всяка от водите, заемаща вместимостта на **Ъ**, означавам с $\gamma^{(1.2)}$. Номирам екземплярите $\gamma^{(1.2)}$ и ги презентирам в множество:

$$\Gamma^{(1.2)} = \{\gamma_1^{(1.2)}, \gamma_2^{(1.2)}\}.$$

Поставям всеки един от екземплярите на *емпиричното* $\Gamma^{(1.2)}$ в съответствие с числото 1 и конструктивизирам $\Gamma^{(1.2)}$ в **S**:

$$A^{(1.2)} = \{a_1^{(1.2)}(1), a_2^{(1.2)}(1)\}, n(A^{(1.2)}) = 1 + 1 = 2.$$